

2.2.2. Decentral/central garantimodel

Det må forventes, at det i overvejende grad vil være de private pengeinstitutter, der efter privatiseringen vil skulle varetage den langfristede långivning til fiskerierhvervet. Der vil således blive tale om, at staten stiller garanti (kaution) for visse typer af udlån fra pengeinstitutterne til fiskerierhvervet.

Det er på baggrund af hidtidige uformelle kontakter arbejdsgruppens vurdering, at pengeinstitutterne vil være interesseret i at medvirke ved gennemførelse af en privatisering.

Statens garantistillelse kan ske efter en *decentral* model, hvor staten stiller garanti over for det enkelte pengeinstituts udlån. Dette vil muliggøre, at der kan drages nytte af de enkelte pengeinstitutters større kendskab til den enkelte låntager, samt at det enkelte pengeinstitut gennem en risikodeling får et større medansvar for udlån til fiskerierhvervet. Arbejdsgruppen finder, at denne model også i lyset af ordningens midlertidige karakter må foretrækkes.

En privatisering med decentral garantigivning kan dog give det problem, at overtagelse af en så stor låneportefølje kan indebære en for stor risikopåtagelse for de mindre, regionale pengeinstitutter, der deltager i finansieringen af erhvervet.

Der er derfor under de uformelle drøftelser med pengeinstitutterne peget på muligheder af, at *centralisere* garantiordningen i et af de eksisterende særlige kreditinstitutter, f.eks. ved at der ydes garanti over for Dansk Landbrugs Realkreditfond (DLR), der ved siden af sin almindelige lånevirkksomhed forestår udlånsvirksomhed under Landbrugsministeriets garantiordning vedrørende lån og tilskud til yngre jordbrugere.

DLR er stiftet af landets banker og sparekasser samt Danmarks Nationalbank, og udlån fra Fonden formidles af pengeinstitutterne. Et pengeinstitut, der formidler lån hos fonden, skal i øvrigt deltage i tegningen af en kollektiv garantikapital på 5 pct. af det formidlede lån.

Dansk Landbrugs Realkreditfond har i den forbindelse oplyst, at man ikke er i stand til at give et mere endeligt svar på mulighederne for medvirken ved finansiering af de nævnte aktiviteter. DLR vil i givet fald lægge vægt på omfanget af og horisonten for fortsat statslige garantier i relation til en sådan finansieringsaktivitet ikke mindst med baggrund i de økonomisk usikre tider for fiskerierhvervet. DLR må, såfremt fonden involveres, sikre, at en sådan udlånsvirksomhed vil udgøre en sund del af virksomheden. Hertil hører fastsættelse af en rentemarginal, som modsvarer de forventede risici. Deltagelse i finansieringen på dette område må ikke belaste den igangværende virksomhed.

Også spørgsmålet om supplerende sikkerheder efter ophør af statsgarantiordningen skal finde en for DLR acceptabel løsning.

Det bør – uanset om der vælges en decentral eller central garantimodel – af loven fremgå, at etableringen af de nærmere bestemmelser for ordningen vil blive fastlagt ved bekendtgørelse efter forudgående forhandlinger med organisationerne.

Det er i øvrigt arbejdsgruppens vurdering, at andre dele af kapitalmarkedet ikke umiddelbart kan forventes at udvise større interesse herfor, især på grund af fiskerierhvervets økonomiske situation.

2.2.3. Vilkår for ydelse af garanti

Der bør ud fra hensynet til gennemsigtighed og forenkling af ordningens administration i lovgivningen fastsættes klare retningslinjer for, hvilke krav der fra statens side stilles, for at ydelse af garanti kan komme på tale.

Dette vedrører dels hvilke typer af långivning, der kan garanteres, dels den sikkerhed der fra låntagers side skal stilles.

a) Låneformål

Fiskeribanken yder i dag lån til finansiering af en række aktiviteter indenfor fiskerierhvervet. Der foretages således ikke alene belåning af fartøjer, men også lån til opdræt af fisk og til fiskeindustri. Endvidere ydes lån til refinansiering og afvikling af kortfristet gæld for erhvervsfiskere. Størsteparten af Fiskeribankens nyere långivning vedrører finansiering af ejerskifte og indkøb af nye motorer og andet udstyr.